

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про захист населення від інфекційних хвороб

(Відомасть Верховної Ради України (ВВР), 2000, № 29, ст. 228)

{Із змінами, внесеними згідно із Законами
№ 913-IV від 05.06.2003, ВВР, 2003, № 38, ст.321
№ 3421-IV від 09.02.2006, ВВР, 2006, № 22, ст.199
№ 723-V від 13.03.2007, ВВР, 2007, № 22, ст.204
№ 1254-VI від 14.04.2009, ВВР, 2009, № 36-37, ст.511
№ 4496-VI від 13.03.2012, ВВР, 2013, № 2, ст.4
№ 5460-VI від 16.10.2012, ВВР, 2014, № 2-3, ст.41
№ 2530-VIII від 06.09.2018, ВВР, 2018, № 41, ст.320
№ 540-IX від 30.03.2020, ВВР, 2020, № 18, ст.123
№ 555-IX від 13.04.2020, ВВР, 2020, № 19, ст.127
№ 587-IX від 07.05.2020, ВВР, 2020, № 22, ст.157 - щодо дії Закону див. пункт 2 розділу
II
№ 588-IX від 07.05.2020, ВВР, 2020, № 23, ст.166
№ 1513-IX від 02.06.2021
№ 1894-IX від 17.11.2021}

{Зміни по Закону № 1909-IX від 18.11.2021, що вводяться в дію з 01.01.2024, не
внесені}

{Установити, що страхові виплати, передбачені пунктом 1 частини другої статті 39 цього Закону, також виплачуються медичним працівникам державних і комунальних закладів охорони здоров'я, яким було встановлено групу інвалідності експідіох захворювання на коронавірусну хворобу (COVID-19), за умови, що таке захворювання пов'язане з виконанням професійних обов'язків в умовах підвищеного ризику зараження, до набуття чинності Законом № 1513-IX від 02.06.2021, та які не отримали такі страхові виплати}

{Установити, що страхові виплати, передбачені частинами другою - п'ятою статті 39 цього Закону, також виплачуються медичним працівникам закладів охорони здоров'я всіх форм власності, найманим медичним працівникам фізичних осіб - підприємців, які одержали ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, а також фізичним особам - підприємцями, які одержали ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики і безпосередньо надають медичну допомогу, яким було встановлено групу інвалідності або у разі їх смерті внаслідок захворювання на коронавірусну хворобу (COVID-19), за умови, що таке захворювання чи смерть пов'язані з виконанням професійних обов'язків в умовах підвищеного ризику зараження і настали до набуття чинності Законом № 1894-IX від 17.11.2021, та які не отримали такі страхові виплати}

{Установити, що права та гарантії, передбачені частиною шостою статті 39 цього Закону, також поширюються на медичних працівників закладів охорони здоров'я всіх форм власності, найманих медичних працівників фізичних осіб - підприємців, які одержали ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, а також на фізичних осіб - підприємців, які одержали ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики і безпосередньо надають медичну допомогу, у разі їх смерті внаслідок захворювання на коронавірусну хворобу (COVID-19), за умови, що смерть пов'язана з виконанням професійних обов'язків в умовах підвищеного ризику зараження і настала до набуття чинності Законом № 1894-IX від 17.11.2021}

{У тексті Закону слова "спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань охорони здоров'я" у всіх відмінках замінено словами "центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я" у відповідному відмінку згідно із Законом № 5460-VI від 16.10.2012}

Цей Закон визначає правові, організаційні та фінансові засади діяльності органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, спрямованої на запобігання виникненню і поширенню інфекційних хвороб людини, локалізацію та ліквідацію їх спалахів та епідемій, встановлює права, обов'язки та відповідальність юридичних і фізичних осіб у сфері захисту населення від інфекційних хвороб

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються у такому значенні:

інфекційні хвороби - розлади здоров'я людей, що викликаються живими збудниками (вірусами, бактеріями, рикетсіями, найпростішими, грибами, гельмінтами, кліщами, іншими патогенними паразитами), продуктами їх життєдіяльності (токсинами), патогенними білками (пріонами), передаються від заражених осіб здоровим і схильні до масового поширення;

{Абхви другий статті 1 в редакції Закону № 913-IV від 05.06.2003}

За період роботи по ліквідації епідемій і спалахів інфекційних хвороб, а також в осередках особливо небезпечних і небезпечних інфекційних хвороб посадові оклади медичним та іншим працівникам встановлюються в порядку і розмірах, визначених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері трудових відносин та соціального захисту населення.

{Частина друга статті 40 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5460-ІІ від 16.10.2012}

Стаття 41. Відповідальність за порушення законодавства про захист населення від інфекційних хвороб

Особи, винні в порушенні законодавства про захист населення від інфекційних хвороб, несуть відповідальність згідно із законами України.

Розділ ІХ МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Стаття 42. Міжнародне співробітництво України у сфері захисту населення від інфекційних хвороб

Міжнародне співробітництво України у сфері захисту населення від інфекційних хвороб здійснюється шляхом укладання міжнародних договорів, участі в міжнародних програмах і проєктах, обміну інформацією та досвідом роботи, розвитку торгівлі медичними імунобіологічними препаратами та іншими лікарськими засобами, надання взаємодопомоги тощо.

Стаття 43. Міжнародні договори

Якщо міжнародним договором України, згідно на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші норми, ніж ті, що передбачені цим Законом, то застосовуються норми цього міжнародного договору.

Розділ Х ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування, крім частини другої статті 8 в частині поставок медичних імунобіологічних препаратів для проведення профілактичних щеплень за рахунок коштів Державного бюджету України та статті 39, які набирають чинності з 1 січня 2001 року.

2. До приведення законодавства України у відповідність із цим Законом закони та інші нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців після набрання чинності цим Законом:

подати на розгляд Верховній Раді України пропозиції щодо приведення законів України у відповідність з цим Законом;

привести у відповідність з цим Законом свої нормативно-правові акти;

забезпечити прийняття відповідно до компетенції нормативно-правових актів, що випливають з цього Закону;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади України їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

2¹. Тимчасово, на час дії карантину, запровадженого у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19), та/або запровадження надзвичайного стану у зв'язку із загрозою виникнення і поширення коронавірусної хвороби (COVID-19) та з метою забезпечення виробництва дезінфекційних засобів, дозволяти:

виробництво дезінфекційних засобів (код згідно з УКТ ЗЕД 3808 94 90 00) без їх державної реєстрації у встановленому законодавством порядку, за умови відсутності у такому дезінфекційному засобі діючих речовин, небезпечних для здоров'я людини;

застосування дезінфекційних засобів (код згідно з УКТ ЗЕД 3808 94 90 00), не зареєстрованих у встановленому законодавством порядку, за умови відсутності у такому дезінфекційному засобі діючих речовин, небезпечних для здоров'я людини.

{Розділ Х "Прикінцеві положення" доповнено пунктом 2¹ згідно із Законом № 540-ІХ від 30.03.2020}

2². Тимчасово, на період здійснення заходів щодо запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), передбачених карантинном, встановленим Кабінетом Міністрів України, громадяни України, які повертаються до України з країни, де виявлено особливо небезпечні інфекційні хвороби, зобов'язані виконувати обмежувальні протиепідемічні заходи, встановлені уповноваженими органами, у тому числі щодо перебування в ізоляції на визначеній ними органами термін.

{Розділ Х "Прикінцеві положення" доповнено пунктом 2² згідно із Законом № 540-ІХ від 30.03.2020}

2³. Тимчасово, на період здійснення заходів щодо запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), передбачених карантинном, встановленим Кабінетом Міністрів України, з урахуванням епідемічної ситуації, можуть бути запроваджені обмежувальні протиепідемічні заходи щодо фізичних осіб.

За порушення встановлених обмежувальних протиепідемічних заходів особи несуть відповідальність згідно із законом.

{Розділ Х "Прикінцеві положення" доповнено пунктом 2³ згідно із Законом № 540-ІХ від 30.03.2020}

Президент України

Л.КУЧМА

**м. Київ
6 квітня 2000 року
№ 1645-III**

Публікації документа

- **Офіційний вісник України** від 12.05.2000 – 2000 р., № 17, стор. 5, стаття 690, код акта 15781/2000
- **Голос України** від 16.05.2000
- **Урядовий кур'єр** від 21.06.2000
- **Відомості Верховної Ради України** від 21.07.2000 – 2000 р., № 29, стаття 228

